

ἀνθροφοροῦσιν, αἱ δὲ ὑδροφοροῦσιν, αἱ δὲ λεαίνουσι καὶ κατορθοῦσι τὰ κηρία. Φέρει δὲ ὕδωρ, ὅταν τεκνοτροφῆ. Πρὸς σάρκα δὲ οὐθενὸς καθίζει, οὐδὲ δόψιοφαγεῖ. Χρόνος δὲ αὐταῖς οὐκ ἔστιν εἰθισμένος ἀφ' ὅτου ἄρχονται ἐργάζεσθαι,
 5 ἀλλ' ἐὰν τάπιτήδεια ἔχωσι καὶ εὖ διάγωσι, μᾶλλον ἐν ὥρᾳ τοῦ ἔτους ἐγγειροῦσι τῇ ἐργασίᾳ, καὶ ὅταν εὐδία ἦ, συνεχῶς ἐργάζονται. Καὶ εὐθὺς δὲ νέα οὐσά, ὅταν ἐκδύσῃ, ἐργάζεται τριταία, ἐὰν ἔχῃ τροφήν. Καὶ ὅταν ἐσμὸς προκάθηται, ἀποτρέπονται ἔνιαι ἐπὶ τροφὴν, εἴτ' ἐπανέρχονται πᾶλιν. Ἐν δὲ
 10 τοῖς εὐθηνοῦσι τῶν σμηνῶν ἐκλείπει ὁ πόνος τῶν μελιττῶν περὶ τετταράκονθ' ἡμέρας μόνον τὰς μετὰ χειμερινὰς τροπάς. Ἐπειδὴν δὲ ηὔξημένοι ὡσιν οἱ νεοττοὶ, τροφὴν αὐτοῖς παραθεῖσαι καταχρίουσιν. ὅταν δὲ ἡ δυνατός, αὐτὸς διελῶν τὸ κάλυμμα ἐξέρχεται (15) Τὰ δὲ γινόμενα θηρία ἐν τοῖς
 15 σμήνεσι καὶ λυμαίνομενα τὰ κηρία αἱ μὲν χρησταὶ μέλιτται ἐκκαθαίρουσιν, αἱ δὲ ἔτεραι διὰ κακίαν περιορῶσιν ἀπολλύμενα τὰ ἔργα. ὅταν δὲ τὰ κηρία ἐξαιρῶσιν οἱ μελιττουργοὶ, ἀπολείπουσιν αὐταῖς τροφὴν διὰ χειμῶνος, ἡ ἐὰν μὲν διαρκής ἔη, σώζεται τὸ σμήνος· εἰ δὲ μὴ, ἐὰν μὲν χειμῶν
 20 ἔη, αὐτοῦ θυγήσκουσιν, εύδιῶν δὲ οὐσῶν, ἐκλείπουσι τὸ σμήνος. Τροφῆ δὲ χρῶνται μέλιτται καὶ θέρους καὶ χειμῶνος· τίθενται δὲ καὶ ἄλλην τροφὴν ἐμφερῆ τῷ κηρῷ τὴν σκληρότητα, ἥν ὀνομάζουσί τινες σανδαράκην. (16) Άδικοῦσι δὲ αὐτὰς μάλιστα οἱ τε σφῆκες καὶ οἱ αἰγίθαλοι καλούμενοι
 25 τὰ ὄρνεα, ἔτι δὲ χελιδῶν καὶ μέροψ. Θηρεύουσι δὲ καὶ οἱ τελματιαῖοι βάτραχοι πρὸς τὸ ὕδωρ αὐτὰς ἀπαντώσας· διόπερ καὶ τούτους οἱ μελισσεῖς ἐκ τῶν τελμάτων, ἀφ' ὧν

7. Ἐκδύση] ἐκδύνη Bk. — 10. Πόνος] γάνος Bk.